

get bevidst politik fra regeringen: vi vil ikke acceptere de byområder, som er inde i en dårlig spiral, og hvor det – fordi der er en koncentration af sociale problemer – udvikler sig til noget af det, vi har set i Odense for nylig og andre steder tidligere. Det mener vi faktisk vi har en forpligtelse til at bekæmpe, så den bysociale indsats er fortsat en meget vigtig del af bypolitikken.

Der har været talt om demokrati. Vi lægger op til her i denne plan, at vi gerne vil udvikle demokratiet, og jeg vil gerne understrege, at her tænker vi på demokrati nedefra og op: at vi så langt hen ad vejen, det kan lade sig gøre, skal lægge beslutningerne ud – men ikke bare til kommunerne, for kommunerne kan altså også af den enkelte borger opleves som noget meget centralistisk. For den enkelte borger kan det sådan set være ligegyldigt, om en beslutning, der er ubekvem for den pågældende borger, træffes i kommunalbestyrelsen eller træffes herinde, så vi vil faktisk godt forsøge med nogle modeller, hvor vi går videre. Inden for nogle afgrænsede områder mener vi faktisk, at borgerne skal bestemme noget mere.

Men her kommer vi jo klart – og det blev jo meget tydeligt sagt af fru Rikke Hvilshøj – til kort ud fra en liberalistisk holdning, fordi det enkelte menneske skulle, sådan som jeg forstod det, have lov til at bestemme, også selv om det kunne påvirke fællesskabet negativt. Det er lige præcis forskellen mellem Socialdemokratiet og Venstre. Vi vil gerne demokratiet, vi vil gerne give det enkelte menneske nogle muligheder, men ikke på bekostning af fællesskabet. Og sådan vil det jo være, hvis man ikke lægger rammer for det demokrati, der skal vokse op nedefra.

Fra alle ordføreres side har den boligsociale opgave været nævnt. Her mener jeg, det klart er nødvendigt, at den boligsociale forpligtelse breddes ud. Vi er nødt til at komme i en dialog med private udlejere, og vi er også nødt til at have en dialog med andelsboligforeninger og med indehavere af ejerboliger, hvis det overhovedet kan lade sig gøre. Jeg mener faktisk – og det er sådan set et svar til hr. Villy Søvndal – at vi skal prøve at presse videre. At der er en balance mellem, kan man sige, den meget stringente ejendomsret og at den sociale forpligtelse i boligområderne skal løftes af flere mener jeg er afgørende vigtigt, hvis vi skal have en god byudvikling.

Hr. John Vinther mente, han var i en position, så han kunne give karakter. Jeg ved ikke rigtig, hvad jeg skal sige til det, men jeg vil sige, at hr. John Vinther kan være glad for, at jeg ikke giver Det Konservative Folkeparti karakter.

Så har der været talt om erhvervslokalisering og nye modeller. Det, vi mener, er, at vi skal gå den samme vej, som andre europæiske storbyer har gået, hvor de har fået etableret nogle partnerskaber mellem det private og det offentlige. Hvis man ser på nogle af de allerældste kvarterer i Amsterdam, er det faktisk her lykkedes med offentlig investering og privat investering at få udviklet et område, som man tidligere var bange for at gå ind i, til at være et velfungerende byområde. Det mener jeg faktisk også vi kan gøre herhjemme.

Det kan godt være, vil jeg sige til hr. Villy Søvndal, at der nogle steder er et fravær af erhverv. Noget af det, vi vil prøve at analysere, er faktisk, hvordan man kan få en synlighed af erhverv, også i de områder, som er udpinte, og hvor butikstrukturen er mere eller mindre smadret, så der kun er boliger og aldrig en arbejdsplads. Vi mener faktisk også, at man i et moderne samfund kan se muligheder for at få udviklet arbejdspladser, som også er integreret i boligområderne. Arbejdspladser i dagens Danmark er jo ikke alle sammen nogle, der støjer og sviner og sådan noget; der er servicevirksomheder af forskellig art, der er edb, der er IT-virksomheder, som udmærket godt kunne lægges i et boligområde og dermed give boligområdet liv, og det er noget af det, vi gerne vil have afdækket, noget vi gerne vil have afprøvet. Der er heldigvis også syv kommuner indtil nu, der har reageret positivt. De vil gerne gå ind i nogle projekter, de vil gerne have afdækket, hvad de kan gøre i deres egen kommune for at etablere et grundlag for partnerskab og private investeringer i boligområderne.

Så til spørgsmålet om blandede boformer: Det er jo helt tydeligt, at hvis man går ud og spørger kommuner, boligselskaber og private om, hvordan man skal opbygge byområder i dag, ville man jo ikke drømme om at bygge så store enheder, som man gjorde i 1960'erne og også lidt i 1970'erne. Man siger: Vi vil gerne have blandede boformer, fordi det giver en stærkere beboersammensætning, og fordi det dermed giver nogle stærkere netværk, som kommer de svage til gode, og blandede boformer er altså det almene, andelsboligen og ejerboligformen i én sammenhæng.